

“Ngoài kia kỳ diệu quá Bingo!”, Lulu thì thầm.

“Mọi thứ đều được phủ tuyết trắng xoá!”

Lulu không thể ngồi yên được nữa.

Cô bé phải ra ngoài khám phá thôi,

nhưng trước hết cô bé phải mặc áo thun,

quần tuyết,

đi ủng,

khoác áo,

và đeo găng tay.

À, còn phải đeo tai bông cho ấm, mặc váy xoè cho xinh và gắn đôi cánh của Bộ Rùa nữa chứ.

Giờ thì tất cả đã sẵn sàng.

Chà hơi khó đi một chút, nhưng không gì có thể ngăn được bước chân **Ồ bố Bộ Rùa**.

Ánh nắng bạc lấp lánh trên nền tuyết trắng xoá khiến
cả khu vườn trông như một chiếc bánh kem khổng lồ.

Ồ bố Bọ Rùa nếm thử một ít bánh kem.

Chà ngon thật. Bingo cũng nếm thử.

Ồ bố Bọ Rùa và Bingo đi ngang qua khu vườn.

A ha, không có ai cả.

Đôi bạn lại đi tiếp. Và khi

ngoảnh lại thì ô kìa, những dấu chân
của họ đã tạo thành một chú chim
cánh cụt khổng lồ.

Khi đi lại, Lulu nghe thấy tiếng quần áo trên người mình cọ vào nhau sột soạt.

Khi đứng yên, Lulu nghe thấy tiếng lá cây reo xào xạc trong gió.

Một vài chiếc lá khô như những chiếc chuông bé xíu bám lại trên cành, khẽ đu đưa, đu đưa, tạo thành một bản nhạc rất vui tai.

Lúc này, anh trai đang mãi mê nặn người tuyết giữa vườn.

“Chúng ta sẽ xây một toà lâu đài tuyết khổng lồ cho người tuyết Bingo ạ!”

Cô bé Bọ Rùa cào cào, vun vun, tuyết dồn lại thành bức tường trắng xóa. Cô bé cố gắng dựng bức tường tuyết cao hơn, cao hơn, nhưng tuyết cứ trượt xuống.

Chà, đông tuyết này chắc sẽ đẹp hơn nếu mình trang trí bằng những quả cầu tuyết.

Nhưng gắng tay cứng quá, nên những quả cầu tuyết Lulu nặn cứ vỡ vụn ra.

